

med Hensyn til Foderstoffer, altsaa blandt andet over for den af mig omtalte Melasse. Ligeledes blev der udtalt Ønske om, at Fedt og Smør, som forhandles her i Landet, skulde forhandles med Angivelse af, hvorfra det kom. Vi have jo Loven af 27de April 1894 om urigtige Varebetegnelse, efter hvilken det ikke er tilladt at sige om Fedt og Smør, at det er dansk Fedt og Smør, naar det ikke er det, i hvilket Fald vedkommende kan blive ret alvorlig straffet. Men Loven byder ikke, at der skal være en Betegnelse af, hvorfra Varen kommer, at udenlandske Varer ikke maa sælges her, uden at det er sagt, at det er udenlandske Varer. Det danske Landbrug mener nu, at det lider et ikke ringe Tab ved, at amerikansk Fedt gaar under Navn af Krydderfedt, at Smør fra Sverige og Rusland sælges her i store Partier, uden at Køberen har Anelse om, at det ikke er dansk Smør og Fedt, han køber. — Der er en anden Ting, paa hvilken Delegeretmødet ogsaa ønsker at henlede den høje Regerings Opmærksomhed, nemlig, at enkelte Byer, hvoriblandt ogsaa Kjøbenhavn, i alt Fald delvis spærre for Affaldsprodukter fra Svineslagterierne, saaledes at disse Produkter have vanskeligt ved at komme derind, selv om der ogsaa findes den mest betryggende Kontrol Sted paa selve Slagterierne. Jeg tror, at dette hverken er i Byernes eller i Landets Interesse. Disse Affaldsprodukter ere jo et sundt og godt Næringsmiddel, som kaneholdes for en billig Pris, og jeg tror, at det vilde være godt, om disse Forhindringer fjernedes, saaledes at disse Affaldsprodukter kunde komme ind i Byen, overalt hvor der var en betryggende Kontrol paa Svineslagteriet. Jeg har større Tro til dette Hjemmemarked end det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Jeg er overbevist om, at dette Hjemmemarked ikke alene er vor nærmeste, men ogsaa i voksende Grad vil blive vor bedste Kunde. Men det er rart, naar der ikke opføres ligefremme Mure mellem Hjemmemarkedet og dem, der vil handle derpaa. — Endelig blev der fra Delegeretmødet udtalt Ønsket om, at Skattelovene maatte fremmes saa hurtigt som muligt, derved at det høje Ting og den høje Regering maatte kunne finde hinanden i Enighed derom. Der blev ogsaa — det vil være alle ærede Medlemmer bekendt — ved et Medlem af det ærede Flertal selv vedtaget en Resolution med 111 Stemmer mod 11, der udtaler Ønsket om, at den Kompensation, som Behandlingen af Toldloven maatte

foranledige, skete gennem en forhøjet Brændevinsafgift. — Jeg ser med Glæde, at de i Fjor omventilerede Forslag om Bidrag til Ladelund og Dalum Mejeriskoler ere opførte paa Finansloven; jeg haaber, at det i Aar maa blive bevilget. Jeg ser ligeledes med Tilfredshed, at der foreslaas 6,000 Kr. yderligere til Mejerskers og Mejeristers Uddannelse. Der er virkelig alvorlig Trang dertil for at betrygge vort gode danske Smørs Renommé. Jeg haaber ogsaa, at den foreslaaede Forhøjelse af 2,000 Kr. til Statskonsulenterne Arup og Faber maa gaa igennem. Jeg kan med Hensyn til Statskonsulent Faber ikke undlade at udtale, at det vil være alle bekendt, hvorledes han i stigende Grad er det danske Landbrug til Nytte, ikke alene paa det særlige Omraade, Smørhandelen, der i sin Tid har bevirket hans Ansættelse, men overalt; ikke mindst ville de Landbrugere, der i Aar besøgte England, vide, at han i ganske fortrinlig Grad evner at lægge Rejser til Rette for danske, der rejse derover for at udvide deres Kundskaber. Han har tillige i den senere Tid energisk arbejdet for at skabe et forøget Udbytte af vort Hønsehold gennem Ægeksporth og Fødning af unge Høns. Det er en Mand, der paa enhver Maade i Udlandet gør sit Fædreland store Tjenester. Det samme gælder under mindre fremtrædende Forhold ogsaa om Statskonsulent Arup. — Jeg haaber, at den Session, vi nylig have indledet, ogsaa maa være præget af Arbejde paa at fremme Love til Bedste for Børnene. Der findes paa Finanslovens § 21 IV. en lille Post om ordnede Lege, som ikke har ringe Interesse. Jeg vilde ogsaa ønske, at vi maatte komme til en bedre Ordning af Børns erhvervsmæssige Arbejde. De tages i større og større Grad i Samfundets Tjeneste, og der er derfor Trang til en saadan Lovgivning, naar ikke deres Helbred, Opdragelse og Undervisning skal lide alt for meget derunder. Der kunde ogsaa være Anledning til at løfte den kriminelle Lavalder. Der er næppe Tvivl om, at det er for tidligt i 10 Aars Alderen at sætte Forbryderstemplet paa et Barn. Uden for Danmark er man ogsaa, saa vidt vides, flere Steder kommen højere op. Der er endnu en Ting angaaende Børn, som jeg ogsaa skal berøre. Naar det viser sig ønskeligt, enten paa Grund af Barnets egne Forhold, eller paa Grund af de Forhold, hvorunder det lever i Hjemmet, at tage Børn fra Forældrene og anbringe dem paa en offentlig Opdragelsesanstalt, vilde det være heldigt, om det skete paa Sam-